

THEATERNISSEN

af Erik Bøgh

(1877. Kasino.)

Allegretto.

„Als die Jüden unsre Herrgott.“
Tysk Folkevisé.

Ritta.

Amanda.

I.

1. Först ler der vor smuk-ke-ste Bal-ka-va-ler, Hr. Lieut-nan-ten. Der ta'r Du
2. R. Vor vi-se Hr. Fuld-mægtig, han er vel den, der saa kom-mer nær-mest A. Ak
3. R. Men sig mig, hvad tæn-ker vor Post-me-ster paa? Han suk-ker saa ömt og saa

fejl: han el-sker a-le-ne den Skjönhed, han ser, hver Gang han gaar hen for et Spejl.
nej. En Mand, der er vis, kan jo al-drig gaa hen og fri til en Pi-ge som mig.
trist? A. Hans Suk og hans Æm-hed er let at for-staa: Du ved jo, han er Po-da-grist.

4.
R. Og saa Hr. Grosereren A. Ja, hvis han ej
Kan gjøre et bedre Parti!
R. Og saa Hr. Forvalteren - A. Ja dersom jeg
Blot selv er saa artig at fri.

5.
R. Men saa er der Doktoren - A. Doktoren? R. Ja.
A. Aa Du med Din Doktor! R. Jeg ber:
Din Doktor... A. tra la la la la la la
Nu hörer jeg ikke paa Mer.

Allegro.

Doktoren.

„Heil dem Mame.“
C. M. Kiefer.

II.

1. Vid: Te-at-ret er et far-ligt Sted: det spø-ger ik-ke der ved
2. Han for-sy-ner Re-fe-ra-ter-ne med Nyt, som kan, og Nyt, som
3. Vogt Dem, vogt Dem for den slem-me Aand! Hvis blot De vin-ker ham med

Mit-nats-tid a-le-ne, selv om Da-gen har man in-gen Fred for
ik-ke kan pas-se-re, Han gjør Syg-dom paa Pla-ka-ter-ne, som
Lil-le-fin-ger-spid-sen, stråks han gri-ber om den he-le Haand, og

Mör - kets Aan - der paa den skum - le Sce - ne. Der bag Vran - gen af Ku -
 ik - ke no - gen Dok - tor kan ku - re - re. Selv de Sta - dig - ste for -
 saa, saa ve os for Te - a - ter - nis - sen! Saa vil Al - ting ven - des

lis - ser - ne, hvor Dröm - men en - der, og hvor Il - lu - sjo - nen stop - per,
 vil - der han og faar de Kjo - ge - ste til at gaa fra For - stan - den,
 op og ned, saa, vil vi pi - nes, pla - ges, ærgres, dril - les, vre - des,

bor den vær - ste Trøld blandt Nis - ser - ne, der fin - des ik - ke Tal paa hans Spil - op - per,
 òm - me El - sker - par ad - skil - ler han og par - rer dem, som ha - de de hin - an - den.
 lø - be Sur i Had og Kjer - lig - hed, og det saa In - gen af os vød hvor - le - des.

Alt han en - de - ven - der, Al - le han for - blæn - der, selv de bed - ste Ven - ner
 Han kan in - stru - e - re i at in - tri - ge - re, ly - ve, ko - ket - te - re,
 Al - le blir Ge - ni - er, el - sker, ha - der, fri - er, gjør Ha - zard - par - ti - er,

rall. gjør han straks til Fjen - der. *a tempo.* Ja det er et far - ligt Spø - gel - se, og rædsom er den Magt, hvor -
 ja og me - get me - re! Man - ge saa det svi - er.

for han staar i Spidsen! Det blir Dem en dyr For - nøj - el - se, gjør De Bekjendtskab med Te - a - ternis - sen!

Allegretto con moto.

III. *Asp.* *Doktoren.* *Asp.* *Dokt.* Fransk Melodi.

pp De slaar til? Som De vil! Og vor Pagt? Staar ved Magt, men som

Asp. sagt- Jeg skal ta' mig i Agt. Hr. Ri-val, u - den Pral: De er slet ik - ke gal, men se

jeg er en klog Ge - ne - ral! Be - hold kun de - res Ma - ske paa! Den

Dokt. *Asp.* re - spek - te - res_ Naa, lad gaa! Men husk, at jeg har li - ge - frem.. Husk:

Dokt. *Asp.* *Dok.* jeg er ej ja - loux paa Dem, Hr. Ri-val! Hr. Ri-val! Hör den Spas er or' gi - nal. Hr. Ri-

Asp. *Begge.* *pp* vall Hr. Ri-val! Hör De er en Pokkers Ka'! Vor Kon - trakt staar ved Magt, og den

Plan, vi har lagt mod de Fi - re, skalhol - des i Agt. Nu paa Vagt og paa Jagt! Vi skal

hol - de vor Pægt, til som sagt, den os Sej - ren har bragt, til som sagt, den os Sej - ren har bragt.

Moderato.

Wisst Ihr was ein Philister heisst?
Neithard.

IV. *Kor.*

1. Se her er jo en her - lig Plads, kom lad os ta - ge
2. Vi kæn - per ej om Kunst - ner - rang, ej Pal - mer vil vi

Sæ - de! Her stif - ter vi et nyt Par - nas, hvor Gu - der - ne til Glæde Tha - li - as lil - le
vin - de, kun un - der Leg og Spøg og Sang vi hyl - der vor Gud - in - de. Vor Ved - tægter u -

Me - nig - hed kan sam - le sig i E - nig - hed. Ja Held, ja Held, ja
kræn - ke - lig: hos os er Splid u - tæn - ke - lig.

Held, ja Held, vor lil - le Me - nig - hed i den er Fred, i

den er Fred, i den, i den er Fred og E - nig - hed! Ja Held, ja Held, ja

Held, vor lil - le Me - nig - hed, thi her er Fred og her er E - nig - hed!

Allegro moderato.

„Es, es, es und es.“
Tysk Folkevise.

V. *Kor.*

Held, Held, Lyk - ke og Held! Vi stem - mer Al - le i:

fz

Vel, vel, vel var det vel, vi fik et Ty - ra - ni! Hvad De

p

by - der, det ly - der vi i Stort som i Smaat, De kan skal - te og val - te, som De

p

fin - der for godt! Hver Or - dre vi pa - re - rer_ Gra - tu - le - rer!

Allegretto.

„Ah quel malheur!“
Fru Østrup

Brask. Tak! Tak man - ge Tak! Nu er De for loy - a - - le. Tak! Tak mange

Tak, For sligt et Per - so - na - le er det jo in - gen Sag at

stil - le sig i Spid - sen selv om det galdt et Slag i - mod Te - a - ter -

Fransk Quadrille.

nis-sen. *Dokt.* 1. Ja vogt Dem, De skal ik - ke le! Han kun - de hæv - ne
Br. 2. Er De Te - a - ter nis - sen, hva? Ja Nis - sen fra Te -

Niss.

Brask.

sig maa - ske. Ah! bah jeg har nu den I - dé: Han er vist ik - ke far - lig! Pas
a - tret, ja! jeg kom - mer li - ke just der - fra mit mi - ne A - pa - ra - ter. De

Dokt.

Nissen. *Dokt.* *Kor.*

paa: vi har ham En, to, tre! He! Gu - ten A - bend, Vil De se! Nej vil De se,
har min Me - ster skri - vet til om so en Slags Ge - burts - dag - spil, und der - for kommer

meno mosso.

nei vil De se der er han jo skin - bar - lig Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha
jeg und vil Dem ma - che en Te - a - ter. *Kor.* Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha

ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha der er han jo skin - bar - lig!
ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha det bli'r et net Te - a - ter!

Allegretto.

Asp.

Lyrskov. Hör han er rar! Hvor Pok - ker har De fun - det sligt et
Nissen. Jo stol De po, den skal bli go Potz Blitz Jo jo det
Brask.

Dokt.

E - xem - plar? Det er en Gnom, et rent Fan - tom fra Fo - den og til Is - sen, men
vil jeg tro *Niss.* Fa - mos o - ho! So et - was, so ganz wie im A - bend - teu - er. Sie

Fru Østrup.

Brask.

jeg er fri for Skyld der-i! Saa be - der vi vort Po - li - ti at staa os bi. Aa
zweiflen? Jeg be - va - res Nej Det gor for mig so ein, zwei, drei, klitsch klatsch hu hej wie
Dokt. *Niss.*

Niss.

Dokt.

hvem er De? Potz tau - send! jeg er Nis - sen: Hvad er det? Er det Nis - sen, er det
He - xe - rei - jo De skal se po Løj - er. Hil - le - mæn! tag Dem ba - re, tag Dem
Dokt.

Kor.

Nis - sen, er det Nis - sen, er det Nis - sen? Er Manden gal? Hvad er det? Er det Nissen, er det
ba - re, tag Dem ba - re, tag Dem ba - re lidt i Agt. *Kor.* Aa det har in - gen Fa - re, in - gen

Nis - sen, er det Nis - sen, er det Nis - sen? Er Man - den gal? Hvil - ken
Fa - re, in - gen Fa - re, in - gen Fa - re, vi er paa Vagt! Trods

sær gam-mel Ka'l, hvil-ken
hvad De har sagt, vi svær Pe-ri-al! Han er höist o-ri-gi-nal, han er gal!
hol-der vor Pagt og mö-der Nis-sens Magt med For-agt.

D.S.

f *Nissen.* Jo De skal se paa Löj-er! *f*

Allegretto amoroso.

Md. Cædes.
(komp. for Adel. Patti.)

VI. *pp*

Brask.

1. Skjön - ne Al - mi - - ra!
2. Da kan Du by - - de,

Ti - - men slaar. Skænk mig det Sil - - ke - baand, der
hvad Du vil, da skal jeg sej - - re En mod

sid - - der   flag - ren - de   paa   dit   gyld - - ne
 Al - - le,   skönt   jeg   kun   nu   har   Styr - - ke

Haar!
 til   Hvisk   blot   de   Ord: „Du er min   Rid - - -
          til   tro - fast   og   tavs   for Dig at   fal - - -

der!“
 de!   Hvisk   mig   blot   dis - - se   Tryl - - le -
          de!   Skön - ne   Al - - mi - - ra,   Ti - - men

ord!
 slaar!   Lad   mig   Dit   Baand   om   Hjel - - men
          slaar!   Skænk   mig   det   Sil - - ke   baand,   som

bæ - - re,
 sid - - der   da   er   mig   in - - gen   Daad   for
          sid - - der   flag - ren - de   paa   Dit   gyld - - ne

stor,
 Haar!   da   kan   Du   Alt   af mig be - gæ   re -
          Haar!   Hvisk   mig   de   Ord: „Var Du min   Rid - - - der!“

Allegretto.

Hedegaard.

Franz Abt.

VII.

1. Jo Frö - ken, jo jeg kjen - der mig des vær - re alt - for godt, jeg
 2. At man er Dos - mer in - den - i, det kom - mer In - gen ved, jeg
 3. Jeg véd det Frö - ken, u - den Pral, for jeg - har Selv - kri tik: Min

ved: hvor - dan jeg ven - der mig, saa er jeg, saa er jeg, saa
 blot man tror sig selv Ge - ni, og Ver - den, og Ver - den, og
 Tan - ke den er ej saa gal, men Ta - len, men Ta - len, men

er jeg kun til Spot. Jeg kun - de tidt gaa Ram for - bi min
 Ver - den tror det med. Men kan en Stak - kel selv for - staa, at
 Ta - len den slaar klik. Jeg véd hvor let den gaar i Staa - Just

Kej - tet - hed til Trods, naar ik - ke just det var for - di: jeg
 han er I - di ot, saa ses det al - tid u - den - paa, og
 der - for blir jeg stum. Jo, kæ - re Frö - ken, stol De paa: jeg

véd: jeg er en Klods, naar ik - ke just det var for - di, jeg
 saa, saa blir det trot! Saa ses det al - tid u - den - paa, og
 véd, at jeg er dum! Jo kæ - re Frö - ken stol De paa: jeg

véd: jeg er en Klods. *f*
 saa, saa blir det trot.
 véd, at jeg er dum.

VIII.

Melodi N° 5.

Nej nej nej nej og nej
 Det Puds var for fatalt!
 Jeg jeg jeg nej nej jeg
 Har aldrig hørt saa galt!
 Jeg kan sige
 Det lige
 Ud: at slig en Malheur
 Skal saa skamme-
 ligt ramme
 En saa brav Direktör,
 Os Alle afficerer_
 Kondolerer!

Allegretto.

Strange.

Offenbach.

IX.

Ritua. 1. Jeg be - næg - ter
 2. Jeg kan ik - ke

ej, at Ryg - tet
 tro, der ex - i -

si - ger, jeg gjør Kur til
 ste - rer no - gen Da - me

al - le Eg - nens
 mer, der ko - ket

Pi - ger, men det er Tak - tik: i slig en
 te - rer med et halvt Du - sin, hvor - af de

Strid er man nødt til at
 Fem kom - mer til at

væ - re lidt per -
 bæ - re Kur - ve

fid. Nu har jo de Skjön - ne lært at
 hjem; Thi da der paa hver af de So

hver - ve baa - de Smaa og
 li - de gaar et helt Du

Sto - re til Re -
 sin af de Per -

ser - ve, og jeg skul - de
 fi - de, saa er Sex for

næ - sten tro, at
 lidt i al - le

rall.
 min er gar - de - ret
 Fald, Tret - ten er be

af et halvt Du -
 stemt det ret - te

a tempo.

sin. Tal. Jo For sig-tig-hed er af Vig-tig-hed sjel - den hos des Kvin - der man fin - der Op - vær - re er Her - re -

rig-tighed, Man maa va-re sig, skal man kla-re sig og sætte List i-mod List det er vist.

Allegro spiritoso.

Lyrskov.

„Allons Glycere!“
Donvé.

X. 1. *Asp.* Men hvad er det - te? Ja kan De gæt - tel! En för - ste
2. *Dokt.* Tag Dem i va - re! *Asp.* Har in - gen Fa - re! Om fem Mi -

Asp.

Lyrsk.

El - sker til vor ny Bal - let! Kom plet! Be - tragt blot den - ne! De maa er
nut - ter er hans Pra - le - ri for bi! Jo den Gro se - rer, han spe - ku

ken - de, at det er, hvad man kal - der, for en net Bu - ket! Hver Blomst er
le - rer! Det lön - ner sig at gö - re Kur en - gros! Jo jo. *Lyrsk.* Aa Pok - ker

dre - vet ved Kunst og ble - vet di - rekt' for - skre - vet pr. Te - le -
hel - ler! I ved, det gæl - der kun Ba - ga tel - ler! Man faar et

graf na-tur-lig-vis fra den för-ste Gart-ner i Pa-ris. 1-2. Naar man har
Smil og ik-ke mer, det er nok, naar man er Ka-va-ler.

Kro-ner i Mi-li-o-ner, kan De for-staa, man föl-ger si-ne smaa Pas-sjo-ner.

Fine.

Naar man ved Flothed kan for-hin-dre en-hver Kon-kur-ran-ce, Nu vel;

Hun-dre-de Francs mer el-ler min-dre det er jo en ren Ba-ga-tel.

D. C. al Fine.

Allegretto.

„Versez, Marquis!“
Fr. Barbier.

XI.

f *tr* *p*

Erk. Snerle.

Nej, De er rö-bet, jeg har let ved at ken-de Dem i-

den - ne. En saa u - tro - lig dyr Bu - ket, den kun - de De kun sen -

de. *1. Lyrsk.* De gjør mig alt - for me - gen Æ - re, thi at kun ex - tra - or - di -
2. Lyrsk. Til - giv, men selv i Dig - ter - spro - get er der saa of - te no - get

næ - re Blom - ster tør slig en Lyk - ke naa_ Frü - ken det
Taa - get, som der skal Mod, skal Mod... for di... man er saa

maa En - hver for - staa. Ja, det er
fri... saa flot og fri... *ff* Ja, ik - ke

Frk. Snerle.

ik - ke just en - hver kön lil - le Blomst, hvis Bla - de ta - ler saa
sandt? det var et Mod, der - som en frygt - som Pi - ge vi - ste en

Lyrsk.
smukt, som det - te her! Der kom jeg slemt til Ska - de!
Mand, at hun for - stod det, som ej han tør si - ge?

*Lyrskov.**Frk. Snerle.*

Kjæ - re - ste, bed - ste, sø - de, ra - re... til - lad mig ba - re at for - kla - re. Nej, De skal

Kor.

se det Mod, jeg har, Sa - gen er klar: her er mit Svar. Nej er det sandt? Vi gra - tu -

le - rer! Naa - di - ge Frø - ken, Hr. Gro - se - rer! Lyk - ke og Held, Lyk - ke og

(afsides indbyrdes)

Held! Hvad sy - nes De vel, hvad sy - nes De vel! *ff*

Strange.

Det maa dog væ - re ret pi - kant saa - dan at pa - ra - de - -

Julie.

re! Ja det maa væ - re højst char - mant. Lad os en - gang pro - be - -

Strange.

re. Hvis De har Lyst at gra - tu - le - re en - gang end - nu, saa er her

Fle - re. Til - la - der De, jeg er saa fri? Næ - ste Par ti! Det kan jeg

Kor.

li'. Nej vil De se, her op - mar - che - rer end - nu et Par, vi gra - tu -

le - rer! Lykke og Held, Lyk - ke og Held! Hvad sy - nes De vel? hvad sy - nes De vel?

*Allegro deciso.*Amelie Perzonnet.
(komp. for Md. Judie.)

XII. *f* *Amanda. f* 1. De
2. Men

tror maa - ske, at jeg har ta - get mig De - res U - sta - dig - hed nær! Ak
den Tri - umf de nu har o - ver mig, va - rer kun kort, skal de se! Naar

nej... de To... har ej... be-dra-get mig, In-gen af dem var mien kjær. At
jeg end-nu i Dag for-lo-ver mig, saa vil de glem-me at le. Og

de kur-ti-ser-te, og jeg ko-ket-ter-te, det var jo dog ba-re en Leg u-den Fa-re, men
der-for saa har jeg be-slut-tet, nu tar jeg den För-ste den Bed-ste, hvis ej saa den Næ-ste! Om

rit.

han, som slet In-gen-ting si-ger, som al-drig er kom-met med Smi--ger og
og-saa mit Hjer-te skal bri-ste, jeg vil ik-ke væ-re den Sid-ste! Vel

al-drig har set mig ko-ket, at han tog min bed-ste Ven in--de... nej
har De be-hand-let mig slet, men hvad jeg end og-saa skal li--de, skal

(hulkende.)

det kan jeg ik-ke for-vin-de. Jeg har grædt, jeg har grædt, skjøndt jeg lod, som jeg tog mig det
ik-ke et Men-ne-ske vi-de, Jeg har grædt, jeg har grædt, skjøndt jeg lod, som jeg tog mig det

let, jeg har grædt, jeg har grædt, skjøndt jeg lod, som jeg tog mig det let.